

О С О Б Е Н О М Н Е Н И Е

на съдиите Емилия Друмева, Владислав Славов, Благовест Пунев,

Цанка Цанкова и Стефка Стоева по к.д. № 2/2012 г.

Относно искането за установяване на противоконституционност на чл. 35, ал. 1, т. 2 и 3, изменен с § 3 от Закона за изменение и допълнение на Кодекса на труда.

Искането е основателно.

Изменението на чл. 35, ал. 1, т. 2 и т. 3 КТ трябва да се разглежда съгласувано с това на чл. 35, ал. 1, т. 1 КТ, което се обяви за противоконституционно. При него, също както при т. 1, се завишават изискванията за национално представителство в сравнение с предходната уредба, като се въвеждат по-рестриктивни норми за такова представителство на местно и отраслово ниво като условие за участие в тристранния диалог на национално равнище. Разгледани като единство от мерки за ограничения на националното представителство на работодателските организации, с тях се нарушава конституционният принцип за пропорционалност при въвеждане на допустими изисквания при упражняване на основни права, към които принадлежи правото на сдружаване. В този контекст въведените с оспорените разпоредби завишени изисквания надхвърлят пределите на управленската целесъобразност, която не подлежи на контрол за конституционност, защото липсва сериозно оправдание за тяхната наложителност. Аналогията, която се прави със сходни промени при синдикалните организации, не може да обоснове тяхната конституционност, тъй като не се касае до еднакви случаи, които налагат еднакво третиране. Това е така, защото при синдикалните организации нормите на представителство на отраслово и общинско ниво, въпреки че в числово изражение са идентични с тези на работодателските организации, при разглеждането им в единство с останалите критерии за представителност и при сравнение с предходната уредба отбелязват намаляване на ограниченията за представителство на национално равнище. От тази гледна точка те компенсират минималното увеличаване на изискванията за това представителство с оглед броя на членовете – работници и служители, в синдикалната организация. Обратно, същите изисквания при работодателските организации засилват тенденцията за рязко увеличаване на ограниченията, изразяващи се в

отпадане на условието за членство на работодатели и силно завишаване броя на работниците и служителите, наети в браншовите, отрасловите структури и предприятия, с увеличаване на нормите на представителство на местно и отраслово ниво. Поради това, разгледани във връзка и единство с чл. 35, ал. 1, т. 1 КТ, променените изисквания на чл.35, ал.1, т.2 и т.3 КТ следва да се приемат също за противоконституционни.